

Иван Вазов
Варвари сме!

Варвари сме!

Написано по повод псувните на френския печат, който в яростта си ни прикачи етикета „варвари“.

Да, варвари сме ние! Сто пъти туй писахте,
на гласове различни таз песен разпевахте.
Под външност европейска крийм хуни зверовити,
тръбяхме правда, братство, а с кръв сме днес опити.
В гърди ни християнски сърце на демон бие –
да, варвари сме ние!

Пристанищата френски с гранати ги рушихме,
на Англия селата плячкосвахме, горихме,
деца и старци клахме, безчестихме жените,
окови пак тургахме от друго разби, разбити,
срама ни океанът дори не ще измие –
да, варвари сме ние!

През бурните морета пратихме наште флоти,
топове, пушки в помощ на мръсните деспоти,
борци идеалисти с картечници косихме,
кат тигрите бенгалски с патрони „дум-дум“ бихме!
Под маската на ангел същ звяр у нас се крие:
да, варвари сме ние!

Апостоли – на думи, пирати по делата –
ний паднахме по-ниско от хищните вандали;
кошунствувахме с бога и с чест, и с идеали,
„Марсилиеза“ пяхме, а клахме свободата –
о хора просветени, съвсем сте прави вие:
да, варвари сме ние!

Декември 1915 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4944>]